

Helgoland 2015

Ad Helgoland til !

Onsdag den 15. juli.

Bilens tæller stod på 54.155 km.

Vi havde snakket om at tage en lille smut til Helgoland i ferien, hvis vejret blev godt.

Bent valgte at holde ferie fra i dag, da vejrudsigten var fin.

Vi kørte hjemmefra kl. 9.30 i 17 graders varme, og efter at have fået en gang diesel på bilen gik det sydpå.

Der var stort set ingen trafik i sydgående retning. Dejligt. Fra Vejle og mod grænsen ændrede det sig til tæt trafik. Vi kørte over grænsen, motorvejsoverkørslen, ca. 11.45, og nu var temperaturen nået op på de 20 grader. Lidt senere drejede vi fra mod Husum, og i dette flade marsk område var der mange vindmøller.

En times tid senere ankom vi til havnen i Tönning, hvor vi parkerede for 1 Euro. Nu var det blevet madpakketid, så vi fandt vores hjemmelavede madpakke med egne hjemmeavlede agurker frem, mens vi nød den maleriske udsigt omkring havnen. Derefter gik vi en tur rundt på begge sider af havnen, hvor vi kiggede på de gamle bygninger og de mange roser i byen. På dette tidspunkt var der ebbe, så de fleste både stod på bunden. Tovværket til bådene er også temmelig langt, så det passer til både ebbe og flod. Mange rejekuttere holder til i havnen.

Det store pakhuis var tidligere et stort lager til landbrugsprodukter, der skulle udskibes. I dag huser det et lille museum, der giver indblik i byens begivenhedsrige søhandel. I december forvandler den monumentale bygning sig til verdens længste julekalender, som byder på kunsthåndværk, god mad mm., og omkring påske er der ligeledes et påskemarked.

Tönning ligger ved Eiderens udløb til vadehavet og Nordsøen. Vadehavet er på verdens naturarvs liste.

Vadehavet formes af tidevandets strøm ind og ud fra Nordsøen. Vadehavet er det sted i Europa med det rigeste fugleliv. Omkring 12 millioner forskellige fugle holder rest, ruger, skifter fjer eller overvintrer her i årets løb.

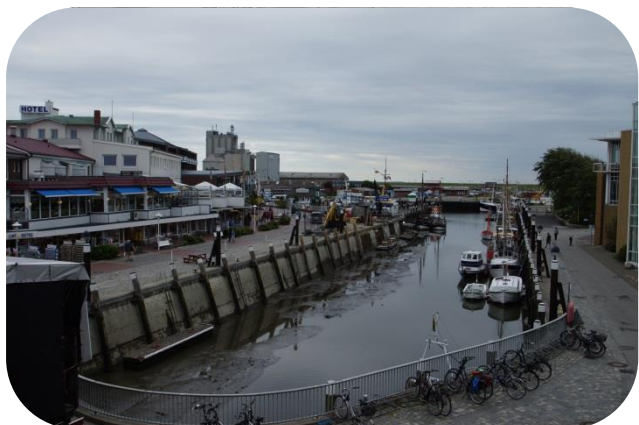
Da vi ikke kunne finde noget turist info nær floden, blev vi enige om at køre videre, men da vi kørte gennem byen, fik vi øje på et skilt med turist info, så vi parkerede denne gang gratis og gik ind langs torvet og hen til turistkontoret, hvor vi fik noget materiale om Tönning og Helgoland. Vi kom forbi og gik ind i den smukke Sct. Laurentius kirke, der har fået sit navn efter en kristen martyr, der mistede livet i Rom år 158. Kirken er meget iøjnefaldende med sit mægtige tårn med den stejlt opadragende barokke kuppel.

Efter at have set kirken, gik vi hen til Iscafeen på torvet, hvor vi nød en is, mens vi kiggede på bylivet, de gamle huse og torvebrønden med den udsmykkede sandstensrand og smedejernsbue pyntet med smukke

blomster i en kurv. Brønden er opført omkring 1616. Der var også lige en lille park med nogle smukke blomster, vi lige skulle forbi. Herefter kørte vi videre til Eidersperrwerk (Ejdersluseanlægget), hvor vi var så heldige at se flere både sejle igennem slusen. Den næsten 5 km lange dæmning med 5 dige-sluser à 40 meters bredde samt slusen til skibene, der er 14 meter bred og 75 meter lang, blev færdigbygget i 1973. Ved dæmningen var der en stor fuglekoloni med hættemåger, terner, og nogle store måger, der stod klar til at hugge maden, når forældrefuglene til terneungerne kom med mad. Der var også en del strandskader, der gik og søgte efter føde. Da vi kørte videre, var vi kommet til vindmølleland. Der var også rigtig mange vejboeder med jordbær og kirsebær, og der blev annonceret med grøntsager fra Ditmarsken.

Ved 16 – tiden kom vi til Büsum, hvor vi først kiggede efter billetkontoret til Helgoland færgen, men det var netop lukket for denne dag. Derefter kørte vi hen til Hotel Siegfried for at høre, om det var muligt at få en overnatning. Vi var så heldige at få det sidste ledige værelse, som lå på 2. sal. Godt hotel til 2 x 38 Euro. Vi havde spurgt, hvordan det var at finde et hotel på Helgoland, og vi blev enige om, at vi hellere måtte finde et eller andet derovre, inden næste dag. Det viste sig at være en lidt vanskelig opgave. Bent ringede til flere både private udlejere og hoteller, hvor alt desværre var optaget. Det lykkedes til sidst at finde et værelse, nok lidt dyrt, så nu kunne vi med god samvittighed gå ud i byen at kigge efter et sted at spise. Vi gik gennem hotellets have og op på dæmningen, som var den nemmeste vej ind til byen. Vi gik rundt på digerne og kiggede på byen. Mange forretninger lukkede kl. 18, men så blev vi jo ikke fristede. Vi fik øje på en hel folkevandring ud i vadehavet. Det måtte vi også lige prøve. Man kunne gå rigtig langt ud, og vi kunne se muslinger, sandorm og strandskader, og vi kunne høre gæssene på afstand.

Herefter gik vi lidt rundt og kiggede på menukort, og ca. 18.45 gik vi på Spieskomer, hvor vi fik 2 x Seelachs (sej) med rejespyd og brasede kartofler, rigtig lækkert. På restauranten kom et hold bedsteforældre med 3 piger. Den ældste af pigerne (omkring 14 år)sad og var sur og kunne ikke lide fisk – der var altså også andet på programmet. Da vi havde nydt vores fisk, var det tid at gå hjem. Vi havde ellers trukket tiden lidt ud, da der i mellemtiden var blevet regnvejr. Vi havde ikke overtøj med og det var lidt køligt, men vi skyndte os hjem til hotellet, og heldigvis var det en stille regn, så vi blev ikke så våde.

Inden det blev sengetid, ville vi lige en tur ned i baren, som værtinden havde slået et slag for. Det var rigtig hyggeligt. Jeg fik en melon daiquiri, uhm, og Bent fik en weissbeer. Bartenderen var fra Portugal, en hyggelig fætter med mange sjove indfald.

Inden vi gik til ro, så vi lidt TV – mange programmer. Der var mega varmt på værelset i løbet af natten, så dynen rokerede en del gange, indtil Bent stod op og lukkede et vindue op – det var dejligt.

Torsdag den 16. juli.

Bilens tæller stod på 54.462 km.

Vi stod tidligt op efter en meget varm nat. Skraldebilen havde også været der og larmede temmelig meget. Vi var så heldige, at vi kunne få morgenmad allerede kl. 7.40. Vi blev vist ind i et lille lokale, og så kunne vi gå til buffeten efter god morgenmad. Da vi afleverede nøglen, spurgte jeg efter en brochure om hotellet, og så fandt vi ud af at værtinden var gift med bartenderen.

8.15 forlod vi hotel Siegfried for at køre hen til færgeren til Helgoland. Det kostede 10 Euro at parkere. Vi fik byttet vores printede billet til en rigtig færgebillet, og så skulle vi udfylde et blåt turistregistreringskort, når vi skulle være flere dage på Helgoland. Kl. 8.30 gik vi ombord på færgeren Funny Girl fra Rederiet Cassen Eils. Der var en time til afgang, og vi fik os en god plads i forenden af båden.

Kl. 9.30 sejlede vi fra Büsum med kurs mod Helgoland, som ligger 70 km fra fastlandet. Ved siden af os sad en tysk mormor med 2 børnebørn. Vi faldt lidt i snak med dem, da den mindste pige på 6 var meget snakkesalig. Storesøsteren var vel omkring 16 år. Jeg havde heldigvis mit strikjetøj med og Bent lånte en tysk avis, så tiden gik fint. På et tidspunkt hentede Bent en kop kaffe og the til os, og så fandt han også ud af, at der var en postkasse om bord. Bent havde læst, at der var mulighed for at sende postkort med stempling fra skibet. Ved 11 – tiden fik vi Helgoland i syne. Vi havde duvet lidt på bølgerne, men ellers en rolig overfart.

Da vi kom til Helgoland blev ankeret sat lidt fra havneindsejlingen, og vi blev hentet af små Börteboote (motorbåde med plads til ca. 30 personer). Der var plads til 2 mere i båden, og jeg blev hjulpet ned i båden.

2 mand fra færgen hjalp og 2 mand fra motorbåden gav en hånd, så vi kom sikkert ned i båden. Bent måtte vente til næste båd, da han også havde vores kuffert. Da vi anløb broen på Helgoland, var der en dame, der havde brug for hjælp, så jeg gav hende lige en hånd. Da jeg kom op på broen, hørte jeg en lyd af noget, der faldt, men jeg kunne intet se. På vej op ad broen faldt mit blik på mit camera, som jeg havde hængende om halsen. Lågen til batteriet stod åben og ikke nok med det, så manglede batteriet, aha, her fik jeg svaret på lyden for lidt siden. Jeg havde åbenbart doneret mit batteri til havet. Ikke særligt miljøvenligt. Jeg forstår ikke, hvordan 2 "knapper" kan lukke sig op, uden at jeg bemærkede det. ØV. Heldigvis havde jeg et ekstra batteri med. Da Bent kom lidt senere, fulgtes vi ad hen til elevatoren (2 Euro) for at komme op på øens næste "etage" med vores kuffert. Der var også trapper op til den højeste del af øen, Oberland. Vi kiggede efter vores hotel "Haus Felsen Eck". Der stod en dame klar til at tage imod, da vi stod og kiggede på døren. Vi blev budt velkommen, skulle udfylde papirer og fik anvist værelse 14 på 2. sal med en formidabel udsigt over havnen og færgerne, 2 solstole på terrassen, så det var mægtig fint til 120 Euro + 6 Euro i turistafgift.

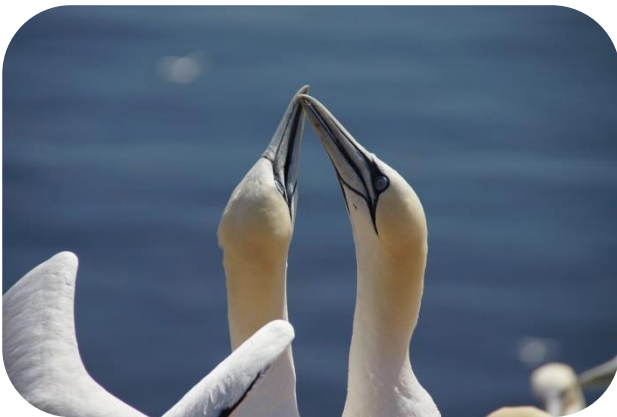

Efter at have indrettet os på værelset, gik vi på Cafe Falm, som lå lige nedenfor hotellet. Jeg flyttede et fyldt askebæger og et par ølglas, så vi kunne sidde og nyde udsigten over havnen. Vi var efterhånden godt sultne, men det varede længe inden vores salat med Nordsø krabber kom. Meget lækker menu. Lidt før 14 var vi klar til at trave en tur rundt om øen på Klippenrandweg. Der er en helt fantastisk udsigt, og der var rigtig mange små kolonihaver, og ved en af haverne stod der en dame og solgte morgenfruevaseline og nogle snurrebasser til at hænge udendørs. Vi kom ud til græssende får, som går på arealer, som de engelske bomber har lavet kratere i under 2. verdenskrig. Nogle af fårene har trods set hegnet og er gået udenfor helt ud til klippekanten, hvor turisterne i hvert fald ikke skal bevæge sig ud. Snart

efter kom vi ud til nordvest spidsen af Helgoland med Lange Anna, som er en fritstående lang søjle og her oplevede vi et kig ned af de lodrette klippesider med larmende og stærkt lugtende fuglekolonier. Der er ca. 20.000 ynglende fugle på fuglefjeldet, bla. suler, lomvier, rider, mallebukker og måger. Her er suleunger i forskellige stadier fra nogle ganske små og til nogle, som er ved at være flyvefærdige.

Når en af suleforældrene er landet ved "reden" hilser de voksne på hinanden ved at slå næbbene sammen, og herefter kan fodringen af ungen begynde. Lomvierne var svære at fotografere, da de sad i skygge og med ryggen til. Vi gik lidt længere hen ad stien og fandt et sted med et godt kig til fuglefjeldet og ikke mindst lidt læ. Her faldt vi i snak med et par fra Odder. Vældig hyggeligt. Herefter gik vi ned ad trapperne/skrænten til vejen langs havet.

Vi havde netop snakket om, at det kunne være sjovt, hvis vi fik øje på nogle sæler og minsandten om ikke der lå nogle og soled sig på nogle sten lidt fra kysten. Efter ca. 2½ times vandretur kom vi hen til havnen, hvor Bent kiggede efter forretninger med deodoranter (toldfrie), og jeg kiggede efter postkort. Jeg købte 7 postkort og fik 8 frimærker – de snød sig selv for et frimærke, fandt vi ud af hjemme på hotellet. Vi gik rundt på havnen, og her mødte vi det lille udflugtstog, hvor en flok børn sang af fuld hals, rigtig hyggeligt. Herefter gik vi op ad alle trapperne til vores hotel, hvor vi gik i gang med at oplade vores batterier til kameraerne samt skrive postkort.

Ca. 18.45 var vi klar til at gå ud at finde et sted at spise. Det viste sig at være lidt vanskeligt at få et bord, idet vi var inde 3 steder uden at have heldet med os. Vi gik videre og kom forbi noget, vi troede var en Bierstube, men nogle sad ude og spiste, og da det blæste meget, valgte vi at sidde indendørs, og der var mange frie pladser. Her fik vi en lækker Gordon Bleu, en rulle med en meget fin rasp til panering og desuden hjemmelavet hollandaise. Stofservietten var foldet rigtig flot, så jeg måtte lige lave en efterligning i en lille serviet. Omkring kl 20.30 gik vi hjem på hotellet for at skifte til lange bukser og jakke, idet det var meget blæsende og koldt. Herefter gik vi ad en sti ned i byen. Vi havde tænkt, at vi ville finde et sted, hvor vi kunne få en kop kaffe /the. Mange steder var ved at lukke, men vi faldt ind på Bitsburger og fik en Irish Coffe. Lidt før 22 gik vi op ad alle trapperne til vores hotel, og her fik vi varmen igen. Vi gik ud på terrassen for at tage et kig ud over havet, men vi gik hurtigt ind igen, da der var koldt og blæsende. Der lå flere store skibe med hvidt lys på i horisonten. Bent havde tidligere i dag hørt, at det var billigere at ligge for anker på havet i stedet for at gå i havn og vente på ny last.

Fredag den 17. juli.

Vi stod op kl. 7. Det har blæst/stormet meget i nat, så jeg var noget bekymret for vores sejltur tilbage til Büsum senere på dagen. Solen stod ind på vores terrasse, men desværre var der for koldt til at benytte solstolene. Vi fik en god morgenmad på hotellet, og vi spurgte om, hvordan med internet og også med hvor vi kunne opbevare vores kuffert indtil vi skulle sejle ved 16-tiden. Vi fik en nøgle til hoveddøren. Det med internet fungerede ikke rigtigt.

Lidt over 9 bar vi vores kuffert ned i forgangen, og så gik vi ned til havnen, hvor vi købte billet til at komme over på Düne, som indtil en stormflod i 1720 havde været landfast med Helgoland. Det var en sejltur på 5 minutter i høj sø, intet problem.

Vi gik øen rundt, og meget af tiden gik vi i vandkanten, hvor vi så mange edderfugle, måger og strandkader. En ældre dame gik og ledte efter noget, og vi spurgte, om hun ledte efter rav, men hun fortalte, at det var 10 år siden, at der var fundet rav på Düne. Hun ledte efter små fossiler. Hun havde et lille glas til fossiler og en lidt større bøtte til skrald. Vi nærmede os sælkolonien, og her lå der mange sæler og soledede sig, mens andre tog sig en svømmetur. En lille unge var ude at udforske området og mavede sig frem til nogle strandkader. Vi kom til enden af flyvepladsens ind/udflyvningsbane.

På denne del af stranden var der mange smukke sten, så vi samlede lidt med os. Desuden var det forbudt at bade der pga. den stærke understrøm. Lidt længere henne var der et skilt med nogle fugle, og det ville vi lige studere. Her kom vi så til at stå midt i en sildemågekoloni med unger i mange forskellige størrelser. Herefter gik vi videre til Sydstranden med de mange strandkurvestole – sådan en må vi kunne have i

bagagerummet???? Vi soppede i vandkanten, men der var også et par nudister ude at bade. Her på denne del af stranden lå der en flok spættede sæler, og der stod også en flok terner, som fløj, da vi nærmede os.

Vi kunne se, at vores færge, Funny Girl var på vej ind til havnen. Den kastede anker et andet sted end i går, sikkert pga. vejr og vindforholdene. Kl. 11.40 var vi atter tilbage på Helgoland. Vi gik ind på en lille restaurant, hvor vi fik 2 italienske burgere. Derefter gik vi tilbage til vores hotel for at putte alle vores sten i kufferten samt lige låne et toilet. Hoteldamen kom flere gange, da der skulle komme nye gæster. Vi lukkede de nye gæster ind, mens vi ventede på hoteldamen. Herefter gik vi op i retning af kirken. Vi kom forbi restauranten fra i går, og blev genkendt af tjeneren. Vi var inde at se Sct. Nicolai kirke, som har navn efter Biskop Nicolaus fra Myra, som levede i det 4. århundrede. Han er her skytshelgen for søfart og købmænd. Kirken blev indviet i 1959.

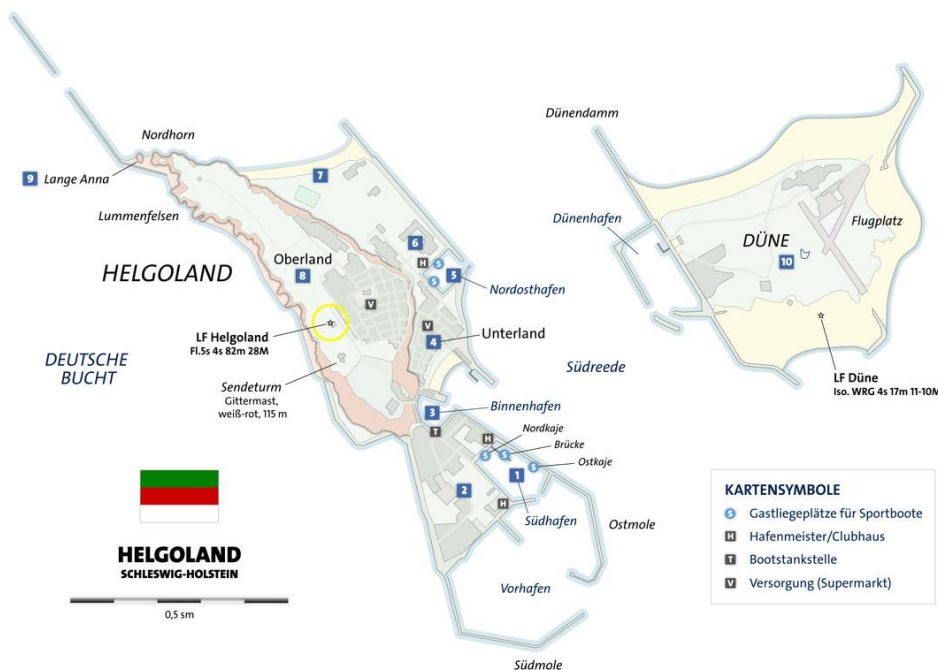

Derefter gik vi tilbage mod hotellet og her var der en butik, hvor Bent ikke havde spurgt efter deodoranter, og han var heldig at få de sidste 5. Efter at have puttet dem i kufferten gik vi en tur ud ad Klippenrandweg, hvor vi sad og nød udsigten over havnen, og vi kunne se flere færges komme og kaste anker lige udenfor havneindsejlingen. (Funny Girl, Fair Lady, Atlantis, Lady von Büsum). Langs vejen groede der klippekål og andre specielle urter og blomster. Kl. 15 gik vi tilbage til hotellet, hentede vores kuffert og puttede nøglen i

thekanden. Herefter tog vi elevatoren fra Oberland til Unterland, og på vej til færgen gik vi ind på turistkontoret og fik nogle brochurer om Helgoland.

15.20 kom vi om bord på en af de små Börteboote, som sejlede os ud til færgen. Det vippede lidt. Vi valgte at sidde udendørs i agterenden af færgen. Bent puttede vores postkort i postkassen på færgen, så det er spændende, om de bliver stemplet om bord. Vi sendte også et kort til os selv!!! Vi sejlede 16.05 efter de sidste passagerer var kommet om bord. Sejlturen var meget rolig og med dejlig sol på dækket. Efter et stykke tid kom en måge og satte sig på rælingen. Da der ikke vankede noget, fløj den igen. Vi havde også en brumbasse med på skibet, lidt underligt. Ved siden af os sad der en flok hørehæmmede, og på et tidspunkt fornemmede jeg, at de snakkede om mit striketoj, så jeg viste, at det var et ærme, jeg strikkede. På et tidspunkt trængte vi til lidt at drikke, så vi købte en kop varm kakao. Kort tid før, vi kom til Büsum, mødte vi dem fra Odder, og vi fik en lille snak. ca. 18.45 gik vi i land i Büsum i 22 graders varme.

Bilens tæller stod på 54.466 km.

Vi valgte at køre hen at parkere ved Hotel Siegfried og så gik vi lidt hen ad Johansenallee, hvor vi gik på Restaurant Büsumer Barkasse at spise. Jeg fik fiskefilet med brød og salat, mens Bent fik en stor rødspætte. Vi kørte videre mod Friedrickstadt omkring 20.15. Der er rigtig mange vindmøller i området, og de er malet grønne forneden, måske for at signalere grøn energi. Vi kom også forbi skilte med Eidersperrwerk. Der gik rigtig mange får og græssede på digerne. Lidt i 21 kørte vi over Eideren, og lige derefter gik der 2 rådyr og græssede i vejsiden/grøften.

Vi kom til Friedrickstadt omkring kl. 21, og vi prøvede flere hoteller. Bent parkerede foran en brandbil, mens han gik over og spurgte efter hotelværelse. En pige i fuld brandmandsuniform sad og spiste udenfor brandstationen. Hun kom og spurgte, hvad vi ledte efter, og straks fik hun en ung gut til at køre foran os på scooter hen til en gade med 2 hoteller. Det første var fuldt booket, men på det andet kunne vi få et værelse til 140 Euro – vi troede, det var dyrt på Helgoland!!!! Nå, vi skulle jo have et sted at overnatte. Der stod nogle fra Ålborg udenfor hotellet, og de lovpriste stedet. Vi fik guldsuiten, værelse 38, på 2. sal, hvor de gamle bjælker dekorativt tittede frem af murværket. Vældig hyggeligt og meget flot. Bilen blev parkeret i gården, og vi fik os installeret. Derefter gik vi en lille tur langs kanalen og over broerne, meget smukt med spejlbillede i vandet, og udenfor hotellet fik vi en lille snak med danskerne, inden vi gik i baren for at få en godnatdrink. Mens vi sad i baren kontaktede vi Anny og Bent for at høre om de var i Ribe eller om de var i campingvognen. Det viste sig, at de var på Malta, og at de ville lande i Billund næste dag ved 15 – tiden. Vi aftalte, at vi lige kunne kigge forbi, når de kom hjem.

Lørdag den 18. juli.

Vi stod op lidt før 8 og gik ned til en lækker buffet med alt, hvad hjertet begærede. Vi sprang svømmebadet over. Derefter pakkede vi bilen, hvorefter vi travede en tur ud i Friedrickstadt. Vi nød at se de mange små gamle huse med duftende roser langs husmuren. På et skilt så vi noget om et gammelt hus med "5 Giebel"??? Vi gik hen til huset og kiggede på det. Det var nu boghandel og keramikværksted. Vi spurgte, hvad Giebel betød. Vi havde ingen ordbog med. Boghandleren var så venlig at fortælle os en hel masse om huset. Det var bygget med 5 gavle af hollandske bygningskonstruktører bestilt af hertug Frederik den 3., den senere konge af Danmark. Derefter gik vi ind forbi torvet og videre hen efter vores bil.

11.05 var der afgang fra Friedrichstadt. Landskabet er meget fladt, og der går mange får og græsser, og vi kom forbi mange majsmarker.

På et tidspunkt ringede Berith og fortalte, at hun var i avisen, og endda på forsiden i forbindelse med en artikel om indsamling af pollental fra sygehusets tag.

Vi kørte hen til Calle for at hente vores hjemmefra bestilte varer, vin og lidt forskelligt. Eftersom de ikke havde Sauer Kirsch, kirsebærsyltetøj, prøvede vi nogle af de nærmeste butikker uden resultat.

Ved 13-tiden kørte vi over grænsen ved Rudbøl. Vi undrede os over, at vi slet ikke havde set storke på vores vej. Vi kørte ud til Vidåslusen, hvor vi satte os i læ ved diget og spiste lidt frokost: bananer, hvidløgsrugsnacks og æbledrik. Efter at have været en smut oppe på diget at kigge ud over marsken, kørte vi videre mod Mandø. Her var der så mulighed for, at vi kunne sende mail til Berith med udklippet om

hende fra avisen. Derefter spurgte vi en af traktorførerne om turen til Mandø. Vi fik at vide, at de ikke kørte mere i dag, da tidevandet var på vej ind. Det ville dog være muligt at køre ned til p pladsen, men vi skulle ikke køre længere ud ad vejen, da vandet meget nemt kunne komme bagom en. En traktor kørte ud af den oversvømmede vej og holdt et stykke ude. En anden traktor med passagerer var på vej ind, så det var for at vise, hvor vejen gik, at traktoren var kørt ud for at guide den anden sikkert i land. Vi gik en tur ud ad grusvejen, hvor vandet langsomt oversvømmede vejen.

Herefter kørte vi en tur til Kammerslusen. Vi gik en lille tur på diget i blæsevejret. Broen ved Kammerslusen var under restaurering, så det var en stor byggeplads, det skal nok blive godt, når det hele er bygget færdigt.

Ca. 16.30 satte vi bilen hos Anny og Bent i Ribe. Derefter gik vi en tur ind i byen og kiggede på de gamle huse samt kom forbi nogle af de huse, hvor der har boet nogle kendte mennesker, bla. kom vi forbi, hvor Emil Christian Hansen, der opfandt gærkulturen til Carlsberg øl, havde boet. Vi så desuden butikker med glaskunst og anden kunst. Vi gik ind at se Domkirken, som Carl Henning Pedersen har dekoreret. En ung mand sad og solgte billetter til tårnet. Han vidste ikke, hvem der havde dekoreret kirken, men det kunne vi så efterfølgende fortælle ham efter at have kigget i en af bøgerne på disken.

Derfra gik vi tilbage over Skibbroen og kort før Korsbrødregade fik vi sms om, at Pia, Anny og Bent nu var nået hjem. Vi fik lidt god snak, og så fandt vi nettet med Beriths gave til Pia. Jeg havde sat nettet på køkkenbordet, da Pia sad på bænken og hyggede med et nyt tøjdyr. Da jeg vendte ryggen til, var Pia hurtigt henne at snuppe Mickey fra nettet. Hun sad med en uåbnet cola, så jeg fandt kruset til hende, og så skulle colaen åbnes, og der var ikke tid til at vaske kruset – det skulle bare tages i brug straks. Billeder blev taget og sendt til Berith, som var til Grøn Koncert i Århus sammen med Gitte. Vi hjalp hinanden med at lave aftensmad, og så fik vi også en seng at sove i. Fint værelse.

Vi var lige ude at beundre den ny anlagte gårdhave, rigtig fint. Forinden havde jeg spottet et stort billede af en strandkurvestol inde på køkkenbordet, og det viste sig, at Anny og Bent havde en sådan stående i garagen. Den var hentet ved Otto Duborg's byggemarked til 600 Euro. Nu har vi da fundet ud af, hvor den kan købes.

Aftensmaden var klar omkring 20.30, så vi hyggede os med lækker hamburgerryg med grøntsager og bearnaise. Det blev sent, inden vi efter meget snak samt lidt IT-snak gik til ro.

Søndag den 19. juli.

Vi stod op lidt før 8 og derefter var der morgenmad og lidt snak.

Bilens tæller stod på 54.680 km.

Ca 9.30 var vi klar til at køre hjem. Vi var dog ikke kommet så langt, før vi blev ringet op, at vi havde glemt vores jakker. Vi vendte om, hentede jakkerne og var atter på farten. Vi var hjemme præcis kl. 12.00 efter en rigtig god og oplevelsesrig tur.

Bilens tæller stod på 54.847 km.

Helgolands plads i danmarkshistorien:

Siden kong Valdemars tid (Helgoland var kongens ejendom) har Danmark haft kig på Helgoland. Fangstmulighederne for sild var enorme på den tid, så øen var eftertragtet for flere parter og skiftede hænder mange gange. Men i tilgift til Hertugdømmerne Slesvig-Holsten fik Helgoland status som dansk i 1714. Helgoland blev til Helgoland og Düne ved stormen i 1720, så i stedet for en ø var der nu 2. Under Napoleonskrigen i 1807 blev Helgoland besat af englænderne. Under 2. Slesviske krig i 1864, som handlede om Preussens og Østrigs manglende anerkendelse af Frederik d. 8. ret til Slesvig – Holsten var Danmark en part i slaget ved Helgoland. Danmark havde blokeret farvandet ud for Helgoland, som endnu var i engelsk besiddelse. Preusserne forsøgte at bryde blokeringen, men led et smerteligt nederlag overfor de danske fregatter Niels Juel og Jylland. I øvrigt det sidste søslag med de danske træskibe. Alt sammen forgæves, da Danmark kort tid efter grundet svag forhandlingsteknik i Londonkonferencen mister Slesvig – Holsten og Lauenburg. Helgolands placering mellem Tyskland og England var vigtig under anden verdenskrig og indgik derfor i krigshandlinger i flere henseender, men det er jo en anden historie.

Kærlig hilsen

Bent og Merete

